

mного in mnogo rodoljubov. Boja in truda odbor res ne more rešiti dijakov naših, ali da jih preveč ne onemore v tem boji in se ne pogubi Bogú, národu in domovini, to hoče in upa doseči, ako mu ostanejo zvesti vsi dosedanji podporniki in dobrotniki. Dosezal pa bode prelepi svoj namen sevéda tem lože, čim obilnejši darovi mu bodo prihajali iz domovine!

Osebna novica. Naš sotrudnik g. *Vatroslav Oblak* je bil dné 10. sušca na vseučilišči dunajskem promoviran za doktorja modroslovja. Čestitamo!

Slovensko gledališče. — Predstava dné 1. sušca: »Vse za dame!« Veseloigra v jednom dejanji, poslovenjena iz francoščine. — »Zaroka v kleti«. Opereta v dveh dejanjih. Poslovenil Jakob Aléšovec. — Gorenja veseloigra je izvestno jeden najslabših proizvodov francoske dramatike in zato našega občinstva tudi ni mogla ogreti navzlic dobremu igranju. — Takisto slabotna je opereta »Zaroka v kleti«; nje dejanje je preprosto, da ne rečemo kaj hujšega, glasba zastarela, mimo tega kár nič prikupna. Da je bilo občinstvo venderle razmerno zadovoljno ž njo, to je zasluga zlasti gosp. prof. *Grbiča*, ki se je res potrudil, da so bile vse glasbene točke naučene vestno in korenito. Mimo posamičnih igralcev, izmed katerih imenujemo sosebno gospo *Grbičovo*, gospodičini *Danešovo* in *Nigrinovo*, poleg njih gospoda *Pavška* in *Perdana*, treba pohvalno omeniti krepkega zbora, katerega je stalno ustanovilo »Dramatično društvo«. Ako bode napredoval tako, kakor se kaže doslej, utegnejo se predstave slovenske, sosebno operete, tudi v deželnem gledališči vzpeti do onega častnega mesta, katerega zaslužujejo.

Predstava dné 19. sušca: »Nasledki skrivnostne prisege.« Igrokaz v štirih slikah. Po Charlotti Birch-Pfeifferjevi poslovenil Josip Gecelj. — Igralci naši so se sicer pošteno trudili in mučili s tem osladnim proizvodom sentimentalne (sedaj hvala Bogú do malega pozabljene) pisateljice nemške, ali pravega uspeha ni bilo. Sploh naj bi se popolnoma opustile takšne zastarele igre, za katere se dandanes nihče ne more zanimati, nikar še ogrevati.

Predstava dné 22. sušca: »Materin blagoslov ali nova Chonchon.« Igra s petjem v petih dejanjih. Preložil Josip Cimperman. — S to predstavo se je dostojno završila vrsta rednih letošnjih predstav. Igra sama na sebi je lepa, živa in zategadelj zanimiva od prvega do zadnjega prizora; posamični igralci so kár najskrbneje proizvajali svoje naloge (imenujemo zlasti gospé *Borštnikovo* in *Danilovo*, gospodičini *Slavčovo* in *Nigrinovo* in gospode *Borštnika*, *Danila*, *Veroviška* in *Perdana*), kostumi, zvršeni po vzorcih c. kr. dvornega gledališča dunajskega, bili so krasni — izkratka: to predstavo upravičeno prištevamo najboljšim letošnjim predstavam.

Završujé svoja poročila, ne moremo si káj, da ne bi omenili lepega napredka, kateri se je letos v občé pojavljal v dramatiki slovenski. V poslednjih letih so bile časih res takšne predstave, da je bila vsaka beseda o njih odveč, in da je moral prepogostoma zatajevati samega sebe, kdor je redno in vztrajno zahajal k slovenskim predstavam. Ako se je obrnilo na bolje, to je baš dokaz, da se ni »Dramatično društvo« strašilo ni truda ni raznolikih zaprek, nego si vzgojilo igralno osebje, katero polagoma prestopa tesne meje preprostega diletantstva in resno teži po umetniškem proizvajanju. Zato spremljajo kakor »Dramatično društvo« tako njega igralce najboljše naše želje na pot v novo deželno gledališče, saj je upati, da se je dramatika naša s poslednjo redno predstavo za vselej poslovila od neugodnih čitalniških prostorov! —

Ta mesec bodo še nekatere predstave na korist posamičnim igralcem, o čemer hočemo govoriti v prihodnji številki.